

bliver altsaa i 10 Aar i det Hele 150,000 Rd., hvilket ikke er saa ubetydeligt. Vilde vi lægge Renten af denne Capital til og blot beregne den til 4 pCt., vil det blive 193,387 Rd., vel at mærke, naar man kun sætter Renten til 4 pCt. Dertil kommer Udgifter til Væsthyrelsen og Pensioner, saa at det vist vil gaae op til et Par hundrede Tusinde Rigsbaler. Sagen er derfor fra den oeconomiske Side betragtet ikke uden Betydning; men dette kunde jo dog meget godt udholdes, naar der kunde komme noget Godt ud deraf, og det var nødvendigt for Landet. Dette troer jeg imidlertid ikke. Mærkeligt er det, at intet af de herlige Dyr, der maae forefindes paa Stutteriet, har kunnet faae nogen Anerkjendelse ved Landmandsmøderne; det er mig ikke bekjendt, at de have concurreret der, og jeg synes dog, at der maatte være idetmindste nogle Individer derne, som kunde concurrere ved Landmandsmøderne og faae Anerkjendelse, dersom vi skulde kunne vente, at der skal komme en constant Race ud deraf. Jeg troer ganske vist ikke, at en Fortsættelse af Stutteriet vil føre til det Maal, som den høitærede Indenrigsminister haaber at naae ved Lovudkastet. Det er langt fra, at jeg frakjender den høitærede Indenrigsminister Kjendskab til Hesteavl, jeg troer, at der neppe findes nogen Mand i Landet, som kan maale sig med ham deri; men vi maae derfor ikke tilfidesætte Andres Mening om denne Sag. Alle de Commissioner, der have været nedsatte, ere hovedsageligt komne til det Resultat, at Stutteriet bør nedlægges, og jeg nærer den samme Overbeviisning; jeg mener, at det bør nedlægges snarest muligt, da jeg troer, at det hverken er gavnligt eller nødvendigt for Landet at holde et Hesteopdrætningsinstitut. Hvad der herved tilsigtes, lader sig meget godt udrette ved privat Virksomhed, saa at der ikke er nogen væsentlig Grund til at vedblive med denne meget kostbare Institution.

Formanden: Førend Forhandlingerne gaae videre, skal jeg meddele det ærede Thing Udfaldet af Optællingen af de indsamlede Stemmesedler. Der var, som jeg før bemærkede, afgivet 73 Stemmesedler, hvoraf 1

imidlertid var blank; der var saaledes 72 gyldige Stemmesedler.

Valgt er: Rosenørn med 43 Stemmer. E. Christensen havde 29 Stemmer.

Vi fortsætte derefter Forhandlingen. Det ærede Medlem for Randers Amts Ade Valgekreds har Ordet.

Bemærkning: Denne Lov kommer til os som en gammel Bekjendt, og det kan ikke overraske os, at den ærede Minister er fremkommen med den, for det Første, fordi det Forslag, der i sidste Rigsdag blev vedtaget, ikke fik Hs. Majestæt Kongens Sanction, og dernæst ogsaa, fordi den ærede Minister er en saa stor Elsker og Kjender af Hesteracerne, som Noget vel kan være, hvorfor det ikke er til at forundre sig over, at han ønsker Stutteriet opretholdt. Det er ganske vist, at der, naar der ad Stutteriveien skal udrettes noget Gavnligt med Hensyn til Hesteavlens Forbedring, maa gives de Bedkommende frie Hænder, og jeg seer ogsaa, at der her er givet Udsigt dertil, idet de bestaaende Racer, f. Ex. den gamle Frederiksborgske Race og det hvide Stod, ikke paaataes at skulle opretholdes, hvorimod det bliver overladt Væsthyrelsen at vælge, hvilke Exemplarer den vil. Den ærede Minister udtalte, at det var nødvendigt og gavnligt, at vi havde et Stutteri, men i denne Henseende kan jeg ikke være enig med ham, thi den Brug, som vi i Fremtiden vilde faae for Heste til lettere Brug, troer jeg ikke efter vore Forhold vil blive stor. Den ærede Minister har vel nærmest sigtet til Brugen ved Cavalleriet, men jeg troer ikke, at vi, om vi end nedlagde samtlige Stutteriheste og alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, vilde komme til at mangle de fornødne Cavalleriheste af en saadan Bestaaffenhed, som vi kunde være tjente med. Den ærede Minister sagde endvidere, at der kun var liden Udsigt til, at vor Hesteavl vilde udvikle sig godt, men derom er jeg ligeledes fuldstændig uenig med ham. Navnlige er den jydsk Race, som den ærede Minister jo godt kjender, anerkjendt som et godt Dyr, hvortil endnu kommer visse forskellige bedre Exemplarer, som findes hist